

SEROCKI MIEJSCOWNIK

KRAJOZNAWCZO – TURYSTYCZNY PRZEWODNIK PO GMINIE

Stanisławowo
Ludwinowo Dębskie
Zalesie Borowe Marynino
Święcienica Izbica
SEROCK
Wola Kiełpińska
Kania Polska
Gasirowo
Kania Nowa
Nowa Wieś
Stasi Las
Zabłocie
Karolino
Wola Smolana
Jadwisin
Dębinki Sulki
Borowa Góra
Bolesławowo
Jachranka
Dosin Dębe
Skubianka
Wierzbiica
Lacha

Odcinek 22 - MARYNINO

Na cześć Marianny, czy Marii?

Wieś powstała w ostatnim dziesięcioleciu I połowy XIX w., w okresie reorganizacji dóbr zegrzyńskich przez ówczesnego właściciela, Stanisława hr. Krasińskiego. Ten, młodo zmarły w dniu 25 czerwca 1849 r., syn senatora-kasztelana Józefa Wawrzyńca hr. Krasińskiego i Emilii Anny z Ossolińskich, tworzoną przez siebie jednostkom osadniczym nadawał nazwy od imion członków swojej najbliższej rodziny. Stąd mamy Karolino, Ludwinowo i Marynino, nie przetrwało natomiast Józefowo. Nazwę Marynino, chociaż poprawnie powinno być Marynin, łączyć należy ze starszą siostrą Stanisława Krasińskiego, Marianną (1810-1867, od 1833 r. żoną Kazimierza hr. Łubińskiego, a nie jego córką Marią Pauliną urodzoną 25.12.1846 r., żoną hr. Krasickiego.

W początkowym okresie nazwę pisano „Kolonja Marynin”. Koloniści byli zarówno pochodzenia szlacheckiego jak i chłopskiego, ale nie zawsze wiemy skąd przybyli, choć np. wiemy, że Tomczykowie pochodzą z parafii Smogorzewo, a Sujkowscy z parafii Wieliszew. Gospodarstwa były tu duże, najczęściej 30 i 15 morgowe. Dane pochodzące z końca XIX wieku pokazują, że były również i większe gospodarstwa np. Antoniego Tomczyka 90 mórg, Hilarego Łaniewskiego 80 mórg, Franciszka Sujkowskiego 75 mórg, Józefa Miećka 60 mórg. Przedstawiciele tych rodzin mieszkają we wsi do dziś, podobnie jak rodziny Rempalskich, Reszczyńskich, Małkiewiczów i Tokarskich.

Wieś wyróżniała się nie tylko wzorowymi gospodarstwami, ale też funkcjonującą w niej szkołą, która miała znaczenie ponadlokalne. Istniała co najmniej od 1889 r., aż do 1939 r. Inicjatorem jej powstania był wójt gminy zegrzyńskiej, Hilary Łaniewski, którego brat wybrał zawód nauczyciela. W przekazie ustnym podaje się, że gospodarze uzgodnili, iż każdy przekaze po dwie skiby ziemi na działkę szkolną, przeznaczoną pod budynek szkoły i na utrzymanie nauczyciela. Pod koniec XIX w. nauczycielem był tu Mateusz Mikulis, Litwin z pochodzenia, podobnie jak kierownik szkoły w Serocku Adam Jorkun. W 1896 r. w Maryninie, mającym 17 gospodarstw i 111 mieszkańców, funkcjonowała szkoła licząca 80 uczniów, pochodzących z całej okolicy. Jej

Krzyż

zasięg może być porównywany z obecnym obwodem szkoły w Woli Kiełpińskiej, która zresztą w 1945 r. zajęła jej miejsce i jest kontynuatką jej tradycji.

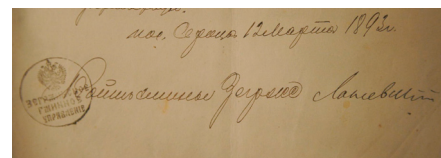

Stodoła pp. Nałęczów

Na początku XX wieku nauczycielem był Albin Krzyżanowski z Serocka, siostrzeniec żony wspomnianego Jorkuna. W okresie międzywojennym szkoła była początkowo trzyklasowa, a ostatecznie czteroklasowa. Uczęszczali do niej uczniowie nie tylko z sąsiednich wsi, ale nawet z serockiego przedmieścia Moczydło. Jak wspomina Stanisław Turek (ur. 1927 r.), zajęcia odbywały się też w domach pp. Sujkowskich i Miećków (klasy I i II). Nauczycielami byli Elias Hępwa z żoną oraz p. Skośkiewicz.

W okresie międzywojennym działało kółko rolnicze, koło myśliwskie oraz oddział Kasy Szewczyka parafii Zegrze, którego skarbnikiem - członkiem zarządu był Bronisław Rempalski z Marynina.

W 1944 r., w czasie walk na przyczółku serockim, wieś została doszczętnie zniszczona. W południowej części

Pieczęć i podpis wójta Łaniewskiego

wsi, przy szosie nowodworskiej, znajdowały się zbiorowe mogiły żołnierzy Armii Czerwonej. Były one przeważnie bezimiennie, ale dziś, po ponad 60 latach od tych walk, odzwyczajają się krewni poległych. W 2010 r. wśród poszuki-

Ruiny domu

Szkielet starego domu

Zrzucony dom, stan z 2005 r.

Drewniany dom pod nr 40

jących grobu byli krewni starszego lejtnanta Aleksieja Awdiejewa, urodzonego w 1915 r. pochodzącego z Kałuskiej obłastii. Poległ on w Maryninie 24 października 1944 r. jako żołnierz 20 samodzielnego batalionu budowlanego z 65 armii gen. Pawła Batowa.

W początkach PRL-u wieś była na cenzurowanym, jako typowo kułacka. Większość gospodarzy starała się jakoś przetrwać, a aktywnie na rzecz nowej władzy działali tylko nieliczni. Do takich osób należał Wincenty Tokarski, działacz ZSL i wiceprzewodniczący Rady Gminy, którego zdjęcie jako przodującego chłopca znalazło się w 1954 r. w Trybunie Ludu. Jednak dzięki takim ludziom wieś miała też korzyści np. w miarę szybką elektryfikację.

Plac zabaw

W Maryninie istnieje jedno z najstarszych i najbardziej aktywnych kół gospodyń wiejskich. Jego przewodniczącą jest pani Halina Nałęcz, która co roku startuje w różnych konkursach, takich jak „Smaki regionów”, „Ziele roku”, czy na najpiękniejszy wieniec dożynkowy i zawsze z sukcesem. Pani Halina jest świetna zarówno w gotowaniu, pieczeniu jak i przygotowywaniu nalewek. Ma

też naturalną zdolność angażowania do działania w kole młodszych gospodyń.

Wieś się zmienia. W ostatnim 20 - leciu powstały m.in. bitumiczne drogi, gazociąg oraz plac zabaw dla dzieci i boisko sportowe. Przeważa nowoczesna zabudowa, ale pozostały jeszcze nieliczne drewniane budynki. Najciekawszy jest dom z werandą, noszący dawny nr 40, w otoczeniu drewnianych budynków gospodarczych i w sąsiedztwie drewnianej kapliczki na drzewie.

W Maryninie mamy też ciekawy przykład współczesnej architektury drewnianej. Są to dwa domy projektu Andrzeja Olbrysa z nietypowym, trzciniowym pokryciem dachowym. Powstające osiedla budowane przez firmy developerskie, proponują jedynie typowe domy jednorodzinne.

Estetykę wsi psuje, niestety, kilka opuszczonych i zrzuconych domostw, które stają się składami rupieci i śmieci.

Gospodarstwo agroturystyczne Jolanty i Tadeusza Małkiewiczów, położone w sąsiedztwie jeziora Chojno, swego rodzaju raj dla dzikiego ptactwa, oferuje nie tylko noclegi, ale i jazdy konne.

Stara pasieka

Gospodarstwo rolno-sadownicze pp. Rulskich sięga z pierzei z ponad 60 letniej tradycji rodzinnej.

ZASŁUŻENI MARYNIANIE:

- Hilary Łaniewski wójt gminy Zegrze w latach 1889-1906, zasłużony w sprawach rozwoju oświaty na wsi oraz postępu technicznego w rolnictwie.
- Książd Witold Sujkowski administrator parafii zegrzyńskiej w trudnych latach II wojny światowej.
- Tadeusz Zalewski ur. 1964 r. znakomity zapaśnik w stylu klasycznym, zawodnik Legii Warszawa, medalista mistrzostw Polski, w 1995 r. Mistrz Polski w kat. 100 kg.

Tekst i zdjęcia
Sławomir Jakubczak

Dyplom
Pani Nałęcz

Spotkanie Koła Gospodyń

Nowe domy w starym stylu projektu arch. Andrzeja Olbrysa